

РЕШЕНИЕ

№ 6947

гр. София, 12.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 22.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **2851** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 7686 от 19.03.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № Г 5346 от 06.03.2013 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, подадена от С. Т. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. И. В. от САК с адрес за призоваване [населено място], [улица], ап. 7 срещу Заповед № АС 106 от 25.01.2013 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП, издадена от заместник началник на О”ПП” при СДВР.

Жалбоподателят сочи, че заповедта е неправилна, необоснована и незаконосъобразна и издадена в нарушение на материалноправните и процесуалноправните норми, тъй като в предоставения му талон за медицинско изследване не са вписани правилно трите му имена и ЕГН, както и че не е посочен часът, до който следва да се вземе кръвната проба и не на последно място в талона не е посочен видът и моделът на техническото средство. Инвокират се доводи, че поради неправилното попълване на талона за медицинско изследване от страна на служителите на ответника, това е поставило в обективна невъзможност медицинският специалист да се увери в самоличността на изследваното лице и го мотивира да откаже взимането и изследването на кръв. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично и се представлява от адв. В., поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – заместник началника на О”ПП” при СДВР, редовно призован не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение с бланков номер 816515 от 24.01.2013 г., издаден от Н. И. Р., младши автоконтрольор при 01 – ва група ОПП - СДВР, в който е посочено, че жалбоподателят С. Т. Д., ЕГН [ЕГН] на същата дата, около 00,05 часа в [населено място] на ул. З. в посока към бул. А. С., е управлявал лек автомобил “Опел А.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Е. Б. Д., к е установено, че управлява моторно превозно средство след употреба на алкохол. Изпробван е с техническо срещу бл. 108 отказва да му бъде извършена проверка за алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410 + №0296“. Издаден е на жалбоподателя талон за медицинско изследване № 0317169 за П. МБАЛ. АУАН и Талона за медицинско изследване са връчени на С. Д., лично.

На жалбоподателя не е направено медицинско изследване по неговите твърдения, тъй като в представения талон за изследване е записано друго име и ЕГН, поради което му е отказано от съответните медицински лица.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 25.01.2013 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца, като се зачита времето на фактическото отнемане считано от 24.01.2013 г.

В хода на съдебното производство с определението за насрочване на делото за първо открито съдебно заседание, съдът разпредели доказателствената тежест между страните. Като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи, по искане на жалбоподателя е допусната и разпитана в качеството на свидетел неговата съпруга.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на началника на отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция “Полиция” (СДП) по издаване на процесната заповед произтича от нормата на чл. 52а, ал. 2, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 9, ал. 1,

т.1 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР), с чл. 12, ал. 1 от ППЗМВР и с чл. 40, ал. 1 от ППЗМВР. Съгласно чл. 52а, ал. 2, т. 4 от ЗМВР Главна дирекция „Охранителна полиция“ осъществява контрол на безопасността на движението по пътищата, на техническата изправност и регистрацията на моторните превозни средства, на водачите на моторни превозни средства и на пътнотранспортните произшествия. Видно от чл. 9, ал. 1, т.1 от ППЗМВР Главна дирекция "Охранителна полиция" осъществяват законово регламентирани дейности на определената им територия. В чл. 12, ал. 1 от ППЗМВР са посочени структурните звена, сред които са и отделите, а нормата на чл. 40, ал. 1 от ППЗМВР предвижда, че те се ръководят от началници, какъвто е и издателят на оспорената заповед. Наред с изложеното от представената по делото заповед № Из – 1393 от 09.08.2007 г. установява, че министъра на вътрешните работи изрично е упълномощил конкретни по длъжност лица от МВР, които да издават ПАМ по ЗДвП. Между изброените в заповедта лица е и заместник началника на отдел “Пътна полиция”.

Съгласно чл. 3. Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства (ДВ, бр. 23 от 2006 г.) В съставения акт за установяване на административно нарушение за констатиране на употребата на алкохол или друго упойващо вещество актосъставителят вписва часа и начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство и видимото състояние на водача. Обясненията на водача за вида и количеството на употребения алкохол или друго упойващо вещество и времето на употребата им се вписва, когато той е предоставил тези данни. Препис от акта се връчва на водача по реда на Закона за административните нарушения и наказания. При съставянето на акта за административното нарушение при констатиране на концентрация на алкохол над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество длъжностното лице от съответната служба за контрол по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) попълва и талон за медицинско изследване (приложение № 1) в три екземпляра - първият екземпляр за водача, вторият се прилага към акта, а третият остава за отчет (ал.2). Длъжностното лице от службите за контрол връчва на водача срещу подпис талона за медицинско изследване, като вписва: 1. лечебното заведение, в което той следва да се яви; 2. срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населено място, в което се намира лечебно заведение, и до 120 минути - в останалите случаи (ал.3). Крайният срок за явяване на водача за медицинско изследване се определя от длъжностното лице от службите за контрол в зависимост от отдалечеността на лечебното заведение и възможността за ползване на обществен или друг превоз за отиване до него (ал.4).

При издаването на заповедта с която на оспорващия е наложена ПАМ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че същият е нарушил нормата на чл.174, ал.3, предл. 1 от ЗДвП, а именно, че водачът на моторно превозно средство е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества.

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е извършването на проверка с техническо средство за измерване наличието на алкохол в издишания въздух. С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.”Б” от ЗДвП

законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лица управляващи моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, се налага временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС до решаване на спора, но за не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят не отрича факта, че е отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, но заявява, че е бил обективно препятстван да даде кръвна проба, тъй като в издадения му талон за медицинско изследване не са записани неговите три имена и единен граждански номер, поради което е в I -ва МБАЛ са отказали да извършат изследването.

Доводите изложени от С. Д. относно неправилното изписване на името му и ЕГН в талона за медицинско изследване биха били основателни в случай, че такова изследване е било извършено, но не в настоящия случай, тъй като същият е наказан за това, че е отказал да бъде изпробван с техническо средство – дрегер, каквото предвиждане е записано в новелата на чл. 171, ал.1, т.1, б.“б“ от ЗДвП, а не че е отказал медицинско изследване. Тук следва да се посочи, че събирането на писмени доказателства във връзка явяването на жалбоподателя в медицинското заведение са ирелевантни, поради което тяхното събиране е безпредметно.

Неоснователни са и останалите направени възражения, защото наложената ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема временно свидетелството за правоуправление се определя от административно наказващия орган. Тук следва да се посочи, че тази мярка е временна до издаването на НП, с което се определя съответния размер на наложеното наказание и времето, през което нарушителят е бил с отнето свидетелство се инкорпорира в окончателния размер на наложеното наказание лишаване от правоуправление.

Наложена ПАМ се прилага независимо от обстоятелството дали един водач на ППС е употребил алкохол, когато същият откаже да бъде изпробван с техническо средство или да се подложи на медицинско изследване.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Т. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № АС 106 от 25.01.2013 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП, издадена от заместник началник на О”ПП” при СДВР.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: